

- 2) Αντίκειται στην απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας του άρθρου 1 και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, η εθνική ρύθμιση που επιτρέπει στο κράτος, στα μέρη συλλογικής συμβάσεως εργασίας και στα συμβαλλόμενα μέρη της ατομικής συμβάσεως εργασίας να ρυθμίζουν την αυτόματη λήξη εργασιακών σχέσεων σε συγκεκριμένη προκαθορισμένη ηλικία (εν προκειμένω: συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας), όταν στο οικείο κράτος μέλος χρησιμοποιούνται συνεχώς, επί δεκαετίες, αντίστοιχες ρήτρες στις εργασιακές σχέσεις όλων σχεδόν των εργαζομένων, ανεξαρτήτως της εκάστοτε οικονομικής, κοινωνικής, δημογραφικής καταστάσεως και της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς εργασίας;
- 3) Αντίκειται στην απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας του άρθρου 1 και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, η συλλογική σύμβαση εργασίας που επιτρέπει στον εργοδότη να τερματίσει εργασιακές σχέσεις σε συγκεκριμένη προκαθορισμένη ηλικία (εν προκειμένω: συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας), όταν στο οικείο κράτος μέλος χρησιμοποιούνται συνεχώς, επί δεκαετίες, αντίστοιχες ρήτρες στις εργασιακές σχέσεις όλων σχεδόν των εργαζομένων, ανεξαρτήτως της εκάστοτε οικονομικής, κοινωνικής και δημογραφικής καταστάσεως και της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς εργασίας;
- 4) Παραβιάζει την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω ηλικίας του άρθρου 1 και του άρθρου 2, παράγραφος 1, της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, το κράτος που κηρύσσει και διατηρεί ως υποχρεωτική τη συλλογική σύμβαση εργασίας που επιτρέπει στον εργοδότη να τερματίσει εργασιακές σχέσεις σε συγκεκριμένη προκαθορισμένη ηλικία (εν προκειμένω: συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας), όταν αυτό συμβαίνει ανεξαρτήτως της εκάστοτε συγκεκριμένης οικονομικής, κοινωνικής και δημογραφικής καταστάσεως και της συγκεκριμένης καταστάσεως της αγοράς εργασίας;

(¹) EE L 303, σ. 16.

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας, επιβάλλοντας μειωμένο συντελεστή ΦΠΑ 7 % στην παράδοση, την εισαγωγή και το ενδοκοινοτικό εμπόριο ενδυμάτων και ενδυματολογικών μικροαντικειμένων (αξεσουάρ) για βρέφη και παιδικών υποδημάτων βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 2, του νόμου περί φόρου αγαθών και υπηρεσιών («ustawa o podatku od towarów i usług») της 11ης Μαρτίου 2004, σε συνδυασμό με τις θέσεις 45 και 47 του παραρτήματος III του νόμου αυτού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹), σε συνδυασμό με το παράρτημα III της οδηγίας αυτής·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την άποψη της Επιτροπής, είναι αντίθετη προς το άρθρο 98 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ η επιβολή μειωμένου συντελεστή ΦΠΑ 7 % στην παράδοση, την εισαγωγή και το ενδοκοινοτικό εμπόριο ενδυμάτων και ενδυματολογικών μικροαντικειμένων (αξεσουάρ) για βρέφη και παιδικών υποδημάτων βάσει του άρθρου 41, παράγραφος 2, του νόμου περί φόρου αγαθών και υπηρεσιών της 11ης Μαρτίου 2004, σε συνδυασμό με τις θέσεις 45 και 47 του παραρτήματος III του νόμου αυτού. Η επιβολή του ως άνω μειωμένου συντελεστή στα εν λόγω αγαθά δεν καλύπτεται από καμία από τις εξαιρέσεις που προβλέπουν για τη Δημοκρατία της Πολωνίας το παράρτημα XII, κεφάλαιο 9 («Φόροι»), σημείο 1, στοιχία α' και β, της πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το άρθρο 128 της οδηγίας 2006/112.

(¹) EE L 347, της 11.12.2006, σ. 1.

Προσφυγή της 2ας Φεβρουαρίου 2009 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-49/09)

(2009/C 102/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: Δ. Τριανταφύλλου και Κ. Hermann)

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Juzgado Mercantil No 4 de Barcelona (Ισπανία) στις 13 Φεβρουαρίου 2009 — Axel Waltz κατά Clickair SA

(Υπόθεση C-63/09)

(2009/C 102/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado Mercantil No 4 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Axel Waltz

Εναγομένη: Clickair SA

Προδικαστικό ερώτημα

Το όριο ευθύνης στο οποίο αναφέρεται το άρθρο 22.2 της Συμβάσεως για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, που υπογράφηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, περιλαμβάνει, εκτός από τις υλικές ζημιές, και την ηθική βλάβη από την απώλεια των αποσκευών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof (Αυστρία) στις 17 Φεβρουαρίου 2009 — Alexander Hengartner και Rudolf Gasser

(Υπόθεση C-70/09)

(2009/C 102/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Alexander Hengartner, Rudolf Gasser

Καθή: Vorarlberger Landesregierung

Προδικαστικό ερώτημα

Αποτελεί η θήρα, όταν ο δικαιούμενος που την ασκεί πωλεί τα ζώα που σκοτώνει στην ημεδαπή, μη μισθωτή δραστηριότητα κατά την έννοια του άρθρου 43 ΕΚ, ακόμη και στην περίπτωση που, συνολικά, με τη δραστηριότητα αυτή δεν επιδιώκεται η επίτευξη κέρδους;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Γαλλία) στις 18 Φεβρουαρίου 2009 — Etablissements Rimbaud SA κατά Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence

(Υπόθεση C-72/09)

(2009/C 102/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation (Γαλλία).

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Etablissements Rimbaud SA.

Καθού: Directeur général des impôts, Directeur des services fiscaux d'Aix-en-Provence.

Προδικαστικό ερώτημα

Το άρθρο 40 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο απαγορεύει νομοθεσία όπως αυτή των άρθρων 990 D επ. του γενικού κώδικα φορολογίας, όπως ίσχυαν κατά την επίμαχη περίοδο, που απαλλάσσει από τον φόρο του 3% επί της αγοραίας αξίας των κείμενων στη Γαλλία ακινήτων τις εταιρίες που εδρεύουν στη Γαλλία και εξαρτά την απαλλαγή αυτή, προκειμένου περί εταιρίας που εδρεύει σε κράτος του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, μη μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από την ύπαρξη συμβάσεως διοικητικής συνδρομής συναφθείσας μεταξύ της Γαλλίας και του κράτους αυτού με σκοπό την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής ή από το γεγονός ότι, κατ' εφαρμογήν συνθήκης περιέχουσας ρήτρα περί απαγορεύσεως των διακρίσεων λόγω ιδιαιτείας, τα εν λόγω νομικά πρόσωπα δεν πρέπει να υπόκεινται σε βαρύτερη φορολογία από αυτήν στην οποία υπόκεινται οι εγκατεστημένες στη Γαλλία εταιρίες;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης, την οποία υπέβαλε το Cour de cassation (Βέλγιο) στις 18 Φεβρουαρίου 2009 — Bâtiments et Ponts Construction SA και Thyssenkrupp Industrieservice κατά Berlaymont 2000 SA

(Υπόθεση C-74/09)

(2009/C 102/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation (Βέλγιο)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσες: Bâtiments et Ponts Construction SA και Thyssenkrupp Industrieservice

Αναρρεσίβλητη: Berlaymont 2000 SA